

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1675. usque ad annum 1681

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119207

§. 84. Epistola Apamiensis Episcopi ad Innocentium XI. Papam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67305)

Sæc. XVII. „& omni Regno potiora tot præclara
 A. C. 1678. „animi, corporisque bona accepisti.
 „Longius fortasse quam patitur, vel
 „evidens causa iustitiæ vel egregia
 „virtus tua, in hoc argumento immo-
 „ramur. Verum non ut te confunda-
 „mus, hæc scribimus, sed tanquam fi-
 „lium charissimum admonemus, ani-
 „mo reputantes, nihil prodesse homini,
 „si universum mundum lucretur, ani-
 „mæ vero suæ detrimentum patiatur.
 „Speramus charissime Fili, opus non
 „fore, ut novis eximiam religionem
 „æquitatemque tuam precibus in hoc
 „negotio interellemus; ea cæteroque
 „est rei magnitudo, & gravitas, in qua
 „non Gallicanæ solum, sed totius Ec-
 „clesiæ dignitas, salusque vertitur, ut
 „pro Apostolici officii nostri munere
 „extrema omnia pati potius quam
 „causam istam negligenter agere de-
 „beamus. Reliqua super hoc argumento
 „accipies a præfato nuncio Nostro,
 „ac tibi Apostolicam benedictionem
 „perpetuo cum felicitatis tuæ voto con-
 „iunctam amantissime impartimur.”

§. LXXXIV.

*Epistola Apamiensis Episcopi ad In-
 nocentium XI. Papam.*

Cum autem Regis Ministri Regaliæ
 extensionem omni severitate ur-
 gentes,

gentes, Episcopum Apamiensem non ^{sæc. XVII.}
modo suis proventibus, sed etiam Be- ^{A. C. 1678.}
neficia Ecclesiastica conferendi jure
spoliassent, hic summi Pontificis opem
imploraturus, die quarta Maij has ad
eundem dedit literas: „In legendis
„Ecclesiasticis historiis sæpe sæpius
„animadverteram, Sanctissimam Se-
„dem Episcopos ad se confugientes,
„maxima cum benignitate semper su-
„scepisse, summosque Pontifices pater-
„nis visceribus eos esse complexos, qui
„pro tuendis Ecclesiæ juribus labora-
„runt. Verum id clarius intellexi, &
„jucundius expertus sum, quando me
„sua Sanctitas literis Apostolicis con-
„solari, imo & hortari dignata est ad
„propugnandam Ecclesiæ Apamiensis
„libertatem, contra servitutem, quam
„nostri Regaliam vocant, de qua semel
„& iterum ad vestram sanctitatem scri-
„bere non dubitavi. Equidem, Bea-
„tissime Pater, ita videbar mihi affe-
„ctus, ut non solum bonis, sed & vita
„spoliari mallet, quam Ecclesiam,
„mihi licet indignissimo commissam na-
„tiva carere libertate: Sed incredibile
„est, quantos addiderit animos Sancti-
„tatis Vestræ Consilium, vel potius
„præceptum, aut etiam Oraculum a
„Deo per suum in terris Vicarium ad
„me delatum, ut modo cælesti fretus
„au-

Sæc. XVII. „auxilio nihil hac in parte, nisi mea
A. C. 1678. „peccata, meamque insipientiam pe-
 „timeſcam.,

„Regaliæ negotium, Beatiffime Pa-
 „ter, ad aures ſuæ Sanctitatis utpote
 „maximis Eccleſiæ univerſæ negotiis
 „intentæ, deferre vix unquam auſus
 „ fuiſſem, niſi & hoc ipſi Eccleſiæ uni-
 „verſæ maximi referre perſpexiſſem.
 „Cum enim Rex Chriſtianiffimus jure
 „ut ait, Coronæ, ſeu ſupremi Domini
 „non ſolum fructus ſeu redditus huius
 „Diœceſis, cui regendæ a triginta tri-
 „bus annis præſectus ſum, ſed etiam
 „beneficia Eccleſiaſtica pleno jure &
 „absque canonica inſtitutione conferre
 „intendat, quamvis in ea Regalia nunc
 „quam locum habuerit, imo nullibi,
 „niſi Sede vacante habere poſſit; valde
 „metuendum eſt, ne reliqui Principes
 „imo & reſpublicæ idem ſibi vendicent.
 „Quod quidem Regaliæ jus, Beatiſ-
 „ſſime Pater, quanta ſequantur in-
 „commoda, jam ſum expertus, jactu-
 „ram quidem bonorum temporalium
 „etiam cum gaudio ſuſtinui; quippe
 „quibus tanquam oneribus premebar,
 „veritus, ne non ſatis accuratam Deo
 „rationem reddere de illorum diſpen-
 „ſatione poſſem. Doleo autem pluri-
 „mum, quod his deficientibus, & im-
 „miſericorditer ablatis, nequeam, ut
 „hacten-

„hactenus, pauperes pene fame con- Sæc. XVII.
 „fectos, & infantes expositos seu ab- A. C. 1678.
 „jectos alere, aut templa restaurare;
 „quodque maxime necessarium est,
 „clericos literis & virtutibus instruere;
 „aliaque huiusmodi pietatis opera om-
 „nino necessaria præstare. Verum ad-
 „huc maiorem doloris causam præbet
 „tumultuaria clericorum tam Sæcula-
 „rium, quam ex diversis ordinibus seu
 „Congregationibus Regularium turba,
 „qui Ecclesiæ Cathedralis Apamiensis
 „beneficia invadunt.,

„Pluribus, Beatissime Pater, su-
 „persedeo, cætera namque, si digne-
 „tur annuere Sanctitas Vestra, referet
 „Archipresbyter Aquensis, Vir mihi
 „fidelissimus: Sed, quod magis placet,
 „divini honoris & Ecclesiasticæ disci-
 „plinæ studiosissimus, quod in gerendo
 „prudentissime Archipresbyteri officio
 „regendaque plebe sibi credita, præ-
 „clare testatus est. Obsecro, Beatissi-
 „me Pater, ut eum Vestra Sanctitas
 „benigne audiat, saluum tutumque cu-
 „ret, & me pariter consilio, auxilio,
 „precibusque juvare dignetur.,

Cum autem indies mala cresce-
 rent, nullumque efficax remedium
 opponi cerneret Episcopus, denuo die
 octava Novembris ad eundem sum-
 mum Pontificem literas querelis ple-
 nas

Sæc. XVII. nas dedit hujus tenoris: „Agitur Bea-
A.C. 1678. „tissime Pater de concedenda Regi

„Christianissimo facultate, qua nondum
 „in majori Regni sui parte usus fuerat,
 „vacantium scilicet Ecclesiarum Ca-
 „thedralium redditus percipiendi, om-
 „niaque beneficia, quæ interim vacare
 „contigerit (saltem si eorum collatio
 „ad Episcopum pertinebat) pleno jure
 „conferendi, donec novus Episcopus
 „fidelitatis juramentum præstiterit,
 „præstiti juramenti publicum instru-
 „mentum in acta curiæ computorum
 „fuerit relatum, decretum seu ut nolunt
 „vocant, Arrestum, quo restituenda
 „mandantur bona Episcopalia, soluta
 „prius certa pecuniæ quantitate, fove-
 „rit obtentum, & Episcopus personam
 „alem, non autem per procuratorem
 „tantum, possessionem fuerit adeptus.
 „Maximum B. P. Ecclesiæ vulnus
 „infertur, cum Laici Ecclesiæ redditus
 „temporales dispensant, quod modis
 „omnibus impedire semper conata est
 „universa Ecclesia. Hac de causâ
 „summi Pontifices gravissimos labores,
 „imo & pericula sæpissime susceperunt,
 „verum multo gravius læduntur Ec-
 „clesiæ jura, dum beneficia Ecclesiæ
 „stica sine Canonica institutione incor-
 „sulto summo Pontifice, spretis Epi-
 „scopis, demum absque Authoritate
 „Ec-

„Ecclesiastica pleno jure conferuntur. Sæc. XVII.
„In hunc abusum acrius insurrexerunt A. C. 1678.

„& fortius pugnauerunt tum summi
„Pontifices, tum Concilia, tum seor-
„sim Episcopi non pauci. Testis est
„celebris illa de investituris controver-
„sia, circa quam per annos circiter
„quinquaginta decertatum est, quam-
„vis jus Regaliæ plura & majora mala
„& incommoda afferre certum sit &
„evidens, nam investiturarum solem-
„nitatibus potestatem spirituales nul-
„latenus conferre præsumebant Prin-
„cipes, ut asserit Yvo Carnotensis: cui
„tamen Ceremoniæ viriliter restiterunt
„summi Pontifices, vel eo solo nomine,
„quod traditio baculi pastoralis & an-
„nuli, Authoritatis imaginem præse-
„ferret. Jure autem Regaliæ non ima-
„ginem, sed titulum beneficiorum ple-
„no jure tradit Rex Christianissimus,
„adeo ut in ipsis Ecclesiis Cathedrali-
„bus Archidiaconatus, Archipresbyte-
„ratus, & præbendas theologales, a-
„liasque dignitates, aut Personatus
„conferat Clericis ut plurimum ambi-
„tiosis, & alias indignis, quorum ta-
„men fidem, mores, ætatem aliasque
„tum animi tum Corporis dotes nec
„capitulo nec novo Episcopo, cujus
„futuri sunt Senatores, & quasi membra,
„explorare minime licet.”

Hist. Eccles. Tom. LXIV.

T

„Ex-

Sæc. XVII.

A. C. 1678.

„Exceptæ quidem B. P. hucusque
 „fuerant ab hoc jure seu verius ab hac
 „servitute Ecclesiæ parochiales propter
 „curam animarum & jurisdictionem
 „spiritualem in foro conscientiæ. Sed
 „minantur Regis officiales scriptis e-
 „tiam typis excusis, Regem horum
 „etiam beneficiorum saltem præsentia-
 „tionem sibi posse vindicare. Idque
 „jam contigit, collato scilicet jure Re-
 „galis, Beneficio Sacristiæ nuncupato
 „cui erat annexa totius Parochiæ ani-
 „marum cura in Ecclesia collegiata
 „sancti felicitis Diœcesis Tolosanæ, ita
 „ut qui hujusmodi collationem obti-
 „nuerat a Rege absque ulla institutio-
 „ne Canonica possessionem sit ingressus.
 „Cui quidem malo, ut aliquid licet forte
 „perniciosum tamen necessarium ad-
 „hiberetur remedium, Clericus, qui
 „Canonico titulo curam hujusmodi ob-
 „tinuerat, coactus est eam dimittere
 „in manibus collatoris, Clerico, qui
 „jam a Rege impetraverat, conce-
 „dendam.”

„Olim etiam Beatissime Pater (ut
 „ex antiquis Curis Parisiensis placitis
 „seu decretis constat) Theologi bene-
 „ficio Regalis non erat obnoxium,
 „ob annexum scilicet concionandi mu-
 „nus, quod missionem Ecclesiasticam
 „requirit, juxta illud oraculum D. Pauli
 „quo-

„quomodo prædicabunt, nisi mittan- Sæc. XVII.
A. C. 1678.
 „tur: & Concilii Tridentini declara-
 „tionem, sed novis quotidie accessioni-
 „bus Authoritas illa Regia excrescens
 „in nova semper sese extendit; sic enim
 „nuper vidimus jure Regaliæ consti-
 „tutum Theologum in capitulo S. Pauli
 „Diæcesis Aleſtensis. „

„Qua in beneficiorum proviſione,
 „Beatissime Pater, Rex majorem sibi
 „potestatem arrogat, quam exerceant
 „summi Pontifices, non modo enim
 „eum resignationes in favorem admit-
 „tere posse tradunt Aulici Doctores, seu
 „verius assentatores, quod hæreditariam
 „successionem sapit, a qua Ecclesia
 „maxime abhorret, quodque soli sum-
 „mo Pontifici propter potestatis pleni-
 „tudinem competit, non solum etiam
 „pensiones constituit Rex Christianissi-
 „mus contra jus canonicum, quod be-
 „neficia sine diminutione conferri præ-
 „cipit, verum etiam beneficia permu-
 „tata compermutantibus, conferre non
 „teneri arbitratur. Juri quæſito dero-
 „gat, nam quomodocunque vacet be-
 „neficio sive de jure sive de facto;
 „imo licet quis obtento Canonico ti-
 „tulo possessionem per procuratorem sit
 „ingressus, nisi personalis & corporalis
 „fuerit possessio, vacuum reputatur be-
 „neficio, ut ab alio Regia proviſione
 T 2 „muni-

Sæc. XVII. „munito possit occupari. Nulla Re-
 „A.C. 1678. „gulæ de triennali possessore habetur
 „ratio.

„Nam etiam post viginti novem
 „annos, a possessione sub Canonico ti-
 „tulo nedum colorato obtenta potest
 „Clericus jure Regaliæ deturbari. Si
 „quis in aliquod crimen, propter quod
 „beneficio privandus sit, inciderit, vel
 „censuram, aut irregularitatem con-
 „traxerit, beneficio spoliari potest a
 „Regalista, etiam ante sententiam de-
 „claratoriam; qua via causæ crimina-
 „les clericorum ad tribunal sæculare
 „trahuntur, cui soli omnium causarum
 „beneficialium interveniente Regaliæ
 „juro non tantum in possessorio, sed et-
 „iam in petitorio cognitio est attri-
 „buita; isque servatur ordo, ut posses-
 „sio semper Regaliæ adjudicetur lita-
 „pendente. Unde si Rex alicujus quan-
 „tumvis innoxii censuris soluti, cano-
 „nico titulo muniti, ac etiam omnino
 „capacis & dugui, officium alteri, licet
 „non Clerico criminoso infra debitam
 „ætatem, demum omnino inhabili (si-
 „quidem Rex nullius qualitatis men-
 „tionem facere tenetur) conferat, ille
 „tamen ex rege Regaliæ pendente lita-
 „cujus sententia definitiva variis arti-
 „bus Regaliæ per longos annos pre-
 „trahi poterit, possidebit. Nec enim
 „potest

„potest Episcopus, aut capitulum re-
 „cusare Regaliam, etiam si iniustitia, A. C. 1678.
 „& defectus tituli appareat. „

„Præterea B. P. nec summus Pon-
 „tifex, nec Episcopus, aut alius quis-
 „quam collator durante Regaliæ potest
 „resignationes, permutationes aut alias
 „juris cessiones admittere, nec per obi-
 „tum aut alio quovis modo providere,
 „neque jure prælationis, neque con-
 „cursus, neque præventionis. Acce-
 „dit, quod Rex Christianissimus jure
 „Regaliæ pensiones Authoritate Apo-
 „stolica jam constitutas, beneficii col-
 „latione extinguat. Demum juxta Re-
 „galistas Doctores, Apostolicæ consti-
 „tutiones, Ecclesiarumque statuta non
 „refragantur, quo minus Rex jure Re-
 „galix pro libitu voluntatis utatur.
 „Innumera tandem sunt incommoda,
 „seu potius monstra, quæ sequuntur
 „ex Regaliæ jure, saltem si doctorum
 „nostrorum sententiam, sicut jam in
 „multis, ita in omnibus Rex Christia-
 „nissimus sequatur: quod sine universa
 „Ordinis Ecclesiastici eversione, nec
 „non animarum periculo fieri nequit. „

„Quod ad Ecclesiam Apamiensem
 „attinet, quam ut vacantem Rex ha-
 „bet, licet a me indignissimo triginta
 „quatuor abhinc annis occupatam; con-
 „feruntur Dignitates & canonicatus

T 3

„sæcu-

Sæc. XVII. „sæcularibus & regularibus diverſorum
A. C. 1678. „ordinum & congregationum ab anti-

„qua Regula longiſſime deviantibus,
 „imo & eam ignorantibus: & a poſſeſ-
 „ſione deturbantur, qui bona fide vota
 „conſueta, atque præterea ſtabilitatis
 „emiſerant; non modo illi, quorum be-
 „neſicia & dignitates ex declaratione
 „Regia Regaliæ obnoxia ſupponeban-
 „tur, verum etiam quæ ab hac ſervi-
 „tute juxta declarationis tenorem ex-
 „rant omnino libera; eo, ſicut aſſer-
 „mant conſilio, ut ſæculariſationem
 „capituli a primæva fundatione Regu-
 „laris, quam meditantur facilius im-
 „petrent; quam tamen non timeo,
 „cum ſua Sanctitas reformationem po-
 „tius, quam relaxationem omnium
 „ordinum, juxta ſanctorum mentem,
 „ac conciliorum, & noviffime Triden-
 „tini decreta moliatur, & indefeſſa
 „ſollicitudine proſequatur. Facilius
 „beneficiis privantur, quotquot Eccle-
 „ſiaſtica libertatis & Diſciplinæ ſunt
 „ſtudioſi, etiamſi ab ipsis declarationi-
 „bus Regis validiſſimam habeant de-
 „ſenſionem, quia niſi primum Regi-
 „liam juridice agnoſcant, penitus non
 „audiuntur, ac præterea redditibus ſuis
 „privantur, occasione reddituum Archi-
 „diaconatus a Rege collati, quos Regium
 „placitum ſive Decretum præſbytero
 „ſæcu-

„ſæculari adjudicavit, pro eo etiam Sæc. XVII.
 „tempore, quo nondum poſſeſſionem, A. C. 1678.
 „imo nec titulum a Rege conſecutus
 „fuerat; etiamſi redditus huiusmodi
 „uiſſent in pia opera converſi, aut
 „forte aliquid licet modicum juxta ca-
 „pitulorum omnium præcipue Apa-
 „mienſis, conſuetudinem, a tempore,
 „cujus non exſtat memoria in contra-
 „rium, præſentibus & actualiter infer-
 „vientibus diſtributum.,

„Verum Beatiffime Pater, hæc ma-
 „la in immenſum excrescent, ſi Rex
 „nominationem novorum Episcoporum,
 „quæ ad ipſum ex concordatis inter
 „Leonem X. Papam & Franciſcum I.
 „Francorum Regem initis pertinet, dif-
 „ferre voluerit etiam ultra tempus ſibi
 „ad hoc præſtitutum, quod verſatis Au-
 „licis non eſſet difficile; ſicuti ſuis tem-
 „poribus factum fuiſſe teſtantur & con-
 „queruntur D. Thomas Cantuarienſis,
 „ut in ejus vita refertur, & Sanctus
 „Bernardus in ſuis Epistolis. Interim
 „enim Rex omnia beneficia conferet,
 „& redditibus temporalibus, ſi libuerit,
 „potietur; quamvis enim ab aliquo
 „tempore redditus illos novis relinquat
 „Episcopis, teſtatur tamen ipſa Dona-
 „tionis forma gratuitam liberalitatem,
 „non vero juſtitiam ſe exercere, vel
 „ſacris Canonibus morem gerere. Præ-

Sæc. XVII. „terquam quod illa pecuniæ summa,
A.C. 1678. „quæ a novo Episcopo Regiorum Ca-
 „meræ computorum persolvenda est,
 „ut libere temporalium bonorum pos-
 „sessionem capiat, ad libitum augeri
 „poterit, quod sane maximam habet
 „simoniæ speciem. „

„Nunquam Beatissime Pater Eccle-
 „sia juris aliquid in res Ecclesiasticas
 „Principibus sæcularibus concessit, quin
 „ipsi arrepta inde occasione multo ma-
 „jora usurpaverint; quod ne adductis
 „aliunde probetur exemplis, Ecclesia
 „Gallicana sæpius experta est. Con-
 „cilium Aurelianense V. Can, 10. Regis
 „assensum ad Electorum Episcoporum
 „consecrationem requirendum duxit,
 „quod aliquam boni speciem præsefere-
 „bat, ut scilicet consentiente utraque
 „potestate Regnum majori cum tran-
 „quillitate gubernaretur, & Principes
 „facilius brachium, cum opus esset,
 „commodarent Episcopis, quorum e-
 „lectionem gratam habuissent, illorum
 „que consilia, sicut suaserat B. Rhemi-
 „gius, libentius audirent. Verum hinc
 „Reges ad eligendos e Curia Clericos,
 „qui ad Episcopatum promoverentur,
 „sibi viam paraverunt, illudque jus
 „Clotarius II. Anno 1615. ad se perti-
 „nere publico declaravit edicto, vel
 „certe supposuit. Caroli Magni non
 „solum

„solum de Gallicana, sed etiam de Sæc. XVII.
 „Romana & universali Ecclesia bene A. C. 1678.
 „meriti patrocínio & defensione sese
 „commiserunt, ejusque Auxilio non
 „parum sunt adjutæ quam plures diæ-
 „ceses, imo & opibus auctæ. Qua in
 „re filius ejus Ludovicus cognomine
 „Pius Patrem est imitatus; sed Nepos
 „Carolus scilicet calvus, quas defen-
 „dere, tuerique tenebatur, spoliare in-
 „cepit, vixque potuit ad meliorem fru-
 „gem revocari. Philippus item hoc
 „nomine primus in tertia Dynastia Ec-
 „clesias sub prætextu investiturarum
 „vendebat, aliasque devastabat, licet
 „S. Gregorio VII. summo Pontifici (ut
 „ipsius literæ fidem faciunt,) acriter
 „hujusmodi sacrilegia reprehendenti
 „debitam polliceretur emendationem.
 „Multum præterea obstitit episcoporum
 „sine ipsius assensu, licet alias cano-
 „nice Electorum, consecrationi, ut de
 „gallone refert Ivo Carnotensis.

„Ludovicus VII. cognomine junior,
 „non solum Petrum a Papa Innocen-
 „tio II. in Archiepiscopum Bituricen-
 „sem consecratum recipere recusavit,
 „sed ipsam Ecclesiam Bituricenssem, &
 „Catalaunensem, & Rhemenssem, &
 „Parisiensem plurimum afflixit, ut con-
 „queritur S. Bernardus in suis epistolis.

T 5

„Si

Sæc. XVII.

A. C. 1678.

„Si Reges B. P. ad aperte illicita
 „fese extendunt, obsistentibus summis
 „pontificibus: quid ipsis dissimulantibus?
 „bus? præsertim si introductam semper
 „possint opponere consuetudinem. Certe
 „cum Concilium Lugdunense Decreto
 „de non usurpanda Regalia, postulan-
 „tibus francorum Regum oratoribus
 „clausulam ad futura tempora restricta-
 „vam adjecisset, Bonifacius VIII. nulla
 „diligentia, nullo labore obtinere po-
 „tuit, ut Philippus IV. a convertendis
 „in proprios usus Ecclesiarum vacan-
 „tium redditibus, & conferendis pleno
 „jure beneficiis in aliquibus Ecclesiis,
 „in quibus superiores Reges ea con-
 „sueverant uti Authoritate, abstineret.

„Et sane B. P. Reges Nostri primo
 „reditus futuro conservabant Episcopo,
 „deinde feudorum Regalium proventus
 „in sua commoda impendebant,
 „postmodum idem de decimis, quæ
 „jure divino ad Ecclesiam pertinent,
 „jus sibi statuerunt. Demum benefi-
 „cia ipsa pleno jure distribuerunt: &
 „hæc quidem principio in quibusdam
 „tantum Ecclesiis, modo, si Ecclesia
 „sileat, in omnibus. Olim simplices
 „præbendæ conferebantur, modo etiam
 „dignitates, quibus annexa est juris-
 „dictio spiritualis, aut onus concio-
 „nandi, imo licet adjuncta sit anima-
 „rum

„rum cura. Tandem etiam ipsæ paro- Sæc. XVII.
„chiales Ecclesiæ (si prælati dissimu- A. C. 1678.
„lent) in hanc servitutem rediguntur,
„non sine evidenti animarum jactura.,,

„Scio equidem B. P. periculosum
„esse Regibus præsertim potentibus
„contradicere, idque jam aliquatenus
„expertus sum. Verum non facio ani-
„mam meam pretiosiore, quam me.
„Utinam ob peccata mea indignus non
„essem, qui non solum cum B. Ansel-
„mo bonis spoliarer (quod misericordia
„divina mihi jam contigit) sed & cum
„B. Thoma Cantuariensi Archiepiscopo
„etiam mortem pro juribus Ecclesiæ
„subirem.,,

„Cæterum, Beatissime Pater, ve-
„rendum non est, ne quid hac occa-
„sione, fidei, religioni, aut Ecclesia-
„sticæ unitati accidat in Regno, cui
„præest Princeps, Christianissimi Regis,
„Ecclesiæ primogeniti, & protectoris
„nomina ab Atavis, pluribus abhinc
„sæculis accepta maximo tribuens ho-
„nori; Princeps Religionis, & justitiæ
„amans, sed ab Aulicis assentatoribus
„præventus; in Regno inquam, cujus
„floquentissimus est Clerus, licet forte in
„hoc negotio Regiæ voluntati nimis
„obsequens: in quo demum populus
„est, non solum sincera fide, sed etiam
„ma-

Sæc. XVII, „magna ex parte Christianis moribus
A. C. 1678. „conspicuus agnoscitur.,

„Mihi certe sufficit causæ iustitiæ
 „diu discussa, & evidenter patefacta
 „quodque plurimas vires addit sanctæ
 „Sedis (cui semper & vivens, & moriens
 „adhærere cupio) iudicio comprobata,
 „ut ex literis Apostolicis ad Regem
 „Christianissimum didici, quod exemplar
 „Gallico sermone conscriptum Parisiis
 „huc usque transmissum est; sufficit
 „inquam Beatissime Pater, ut omnia
 „impendam, & ipsæ super impendar,
 „si Deus optimus Nobiscum, sicut
 „desiderium suggessit, ita vires
 „subministret, idque Vestra Sanctitas
 „suis precibus impetret.,

„Dabit Beatissime Pater veniam
 „Sanctitas Vestra, si res tanti momenti,
 „cuique aliunde remedium, quam a
 „Sanctissima sede non possit adhiberi,
 „breviori epistola non potuit exponi.,

§. LXXXV.

Quidam Gerberoni libellus ab Episcopis proscriptus.

*Argentre
 Coll. Jud.
 part. 3.
 fol. 345.*

Anno priori Gabriel Gerberon Benedictinus ex Congregatione S. Mauri
 sub e mentito nomine F. Flori a Sancta fide
 Leodiensibus literis libellum excudit